

Промова Ангели Меркель

Берлінська стіна обмежувала мене у можливостях. Вона буквально стояла у мене на дорозі. Проте за всі ці роки їй не вдалося здійснити одного: обмежити мене в думках. Ця стіна не мала влади над моєю особистістю, моєю фантазією та моїми мріями. Заборони і тиск не могли обмежити все це. А тоді настав 1989 рік. У всій Європі дух свободи підняв з колін силу-силенну людей. У Польщі, Угорщині, Чехословаччині та НДР сотні тисяч вийшли на вулиці. Вони вийшли на страйк і під їхнім напором стіна нарешті впала. Багато людей, зокрема і я, думали, що це неможливо, але це таки сталося. На тому місці, де колись стояла темна стіна, раптом відчинилися двері. Одного дня і для мене настав момент пройти крізь неї. Більше ця перепона не змушувала мене звертати зі свого шляху до свободи. Я могла переступити через цю перешкоду і йти далі. 30 років тому в ці часи я на власному досвіді переконалася, що ніщо не має залишатися таким, яким воно є. І цей досвід, дорогі випускники, я би хотіла передати вам як першу думку для вашого майбутнього: те, що здається міцним і незмінним, таки може змінитися. А всі зміни - і дрібні, і великі - зароджуються в голові. Покоління моїх батьків мало пережити це на своїй шкірі: вони народилися в 1926 і 1928, й у вашому віці вже пройшли через другу світову війну та винищення євреїв. Моя країна, Німеччина, завдала Європі та всьому світові немислимих страждань. Переможець і переможений могли би ще довго залишатися непримиреними. Замість цього Європа поборолла сторічні конфлікти. Нарешті настав мир, який базувався на єдності, а не на видуманій силі однієї нації. Попри всі дискусії та недавні поразки я щиро переконана, що, на наше щастя, ми, європейки та європейці, врешті-решт об'єднані. Стосунки між США і Німеччиною показали, що колишні вороги можуть стати друзями. Цьому дуже посприяв план Джорджа Маршалла, про який він розказав у своїй промові випускникам, яку виголосив тут же у 1947. Трансатлантичне партнерство і такі наші цінності, як демократія та громадянські права, подарували нам ось уже 70 років миру та благополуччя, від чого виграли обидві сторони. Не за горами той день, коли політики мого покоління перестануть вправлятися в програмі лідерства, а натомість увійдуть в історію лідерства. Дорогі випускники 2019 року! У наступні десятиліття ваше покоління зіткнеться з викликами 21-го століття. Саме ви вестимете нас у майбутнє. Протекціонізм та торговельний конфлікт становлять небезпеку для світової економіки, а разом з тим і для нашого благополуччя. Дигіталізація охоплює всі сфери життя. Війни і тероризм призводять до втечі і вигнання. Зміна клімату загрожує природним базовим умовам життя. Її та інші кризи спричинили саме ми, люди. І ми можемо та маємо здійснити все можливе і неможливе, аби взяти все під свій контроль цей виклик людству. Поки що це можливо. Проте кожен має здійснити свій внесок. З долею самокритики я кажу: все стане краще. Саме тому я хочу докласти всіх зусиль, щоб Німеччина, моя країна, у 2050 році досягнула кліматичної нейтральності. Зміни на краще можливі, якщо боротися за них спільними стараннями.